*Při vagonovém zboží ručí dráha za váhu do nákladního listu pojatou, a to bez ohledu na to, zdali skutečně vážila čili nic, jen bylo-li převážení v nákladním listě žádáno (navrhnuto).*

Žalobní nárok uplatňovaný proti železniční správě penízem 2720 Kč z toho důvodu, že váha zboží drahou zaslaného ve stanici určení neodpovídala váze udané v nákladním listu, byl všemi stolicemi zamítnut. Z důvodů poslední stolice: Pokud žalobce béře rozsudek odvolací v odpor po stránce mylného právního posouzení, jest nutno k tvrzení v dovolání uvésti toto:

Jest na odesílateli, aby dle §u 56 c) dopr. ř. udal v nákladním listu také váhu zásilky; jen zboží kusové, které dráha nakládá (§ 58/2 dopr. ř.), musí býti drahou odváženo. Jiné zboží převažuje dráha jen tehdy, pakli odesílatel navrhl to v nákladním listě, anebo nebyla-li váha zboží v listě uvedena. Návrhu tohoto v nákladním listě není a váha zboží byla v listě udána k žádosti svědka K. skladníkem K. číslicí 15.000 kg; svědka toho nutno však dle odst. X. §u 56 prováděcího ustanovení k dopravnímu řádu považovati za splnomocněnce odesílatelova. Žalovaná dráha neměla proto příčiny, zboží pro žalobce určené převážiti a nebyla by porušila smlouvu dopravní, kdyby zboží vagonové, o jaké dle zjištění odvolacího soudu jde, nebyla odvážila. Jen tehdy, bylo-li převážení žádáno, ručí dráha za váhu pojatou do nákladního listu bez ohledu na to, zda dráha také skutečně vážila čili nic, a to proto, že dráha z opomenutí žádaného vážení nesmí nabýti výhod protismluvných, a protože odesílateli záleží hlavně na stvrzení určité váhy a nikoli na převážení a počítání kusů. Dovolatel je proto v omylu, když má za to, že v našem případě stačí pouhé stvrzení váhy v nákladním listě, opatřením razítka osvědčujícího převážení zboží drahou; nebyla-li dráha k převážení povinna, může se příjemce zboží dovolávati předpisu §u 61/4 dopr. řádu jen tehdy, prokáže-li, že dráha také skutečně odvážila a mimo to i zjištěnou váhu v nákladním listě stvrdila.

Nezbývá proto žalobci nežli, aby prokázal jinak, že drahou přijaté zboží na zasílací stanici vážilo skutečně 15.000 kg. Důkaz ten se mu však nezdařil a proto bylo dovolání co bezdůvodné zamítnouti.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 19. října 1920 Rv I 448/20.

—r.